

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXVI. De Melitone, deque his quorum ille mentionem fecit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Hermogenis hæresim inscripsit, in quo testimoniiis utitur ex Joannis Revelatione desumptis. Exstant & alii ejusdem libri, in quibus elementa fidei nostræ traduntur. Porro cum nihilo minus hac etiam tempestate hæretici zizaniorum instar sinceram Apostolicæ doctrinæ sementem labefactarent, ecclesiarum toto orbe pastores, eos tanquam feras atque immanes belluas ab ovili Christi fugare atque arcere properabant: partim hortando & comminendo fratres, partim adversus ipsos hæreticos fortiter colluctando: quos vel propositis cominus interrogationibus & confutationibus viva duntaxat voce: vel libris accuratissime conscriptis opinionibus eorum refellentes, confutabant. Theophilus igitur una cum ceteris adversus illos hæreticos depugnavit, ut constat ex quodam illius libro haudquaquam spernendo, quem contra Marcionem elaboravit: qui liber una cum aliis quos retuli, etiamnum exstat. Huic porro Theophilo in episcopatu Antiochenis ecclesiæ septimus ab Apostolis successit Maximinus.

Α γίνεσ τῶν ἐπιγραφῶν ἔχον, ἐν ᾧ ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννη κέχρηται μαρτυρίας καὶ ἕτερα δέ πνα κατηχητικά αὐτῆ βιβλίου τῶν γεμῖν αἰρετικῶν εἰδὲν χεῖρον καὶ τότε ζανίων δίκην λυμαινομένων τὸν εἰληκενὴν τῆς Ἀποστολικῆς διδασκαλίας ἀπόροι, οἱ πάντες ὅσοι τῶν ἐκκλησιῶν ποιμένες, ὡσπερ ἰασθῆρας ἀγρίους τῶν Ἑ Χεῖς ἑ προβάτων διασοβῆντες αὐτὰς ἀνείργον· τότε μὲν, ταῖς πρὸς τὰς ἀδελφὰς νεβησιαῖς καὶ ᾠδραίνεσσι τοῖς δὲ, πρὸς αὐτὰς γυμνότερον διποδύειν, ἐπιγραφῶν τε εἰς πρόσσωπον ζητήσεσι καὶ ἀναπαῖς ἤδη ἢ καὶ δι' ἐπιγραφῶν ἐπισημασθῆσας δόξας αὐτῶν ἀκριβεσάτοις ἐλέγχοις ἀντιδύνοητες. ὁ γέτοί Θεόφιλος σὺ τοῖς ἀλλοκαλὰ τέτων στραθυσάμεθ' δὴ λόγος ἐστὶν, ἐπὶ τῶν ἰν' ὁδοῦ ἀγνῶς ἀπὸ καλὰ Μαρκίων' ἐπισημασθῆσιν ὡς καὶ αὐτὸς μετ' ἄλλων ἐρηκάμεν, εἰς ἐπὶ νῦν διασέσωσαι. τέτων μὲν ὁμῶς ἐβδόμος διὰ τῶν Ἀποστόλων τῆς Ἀποκαλύψεως ἐκκλησίας διαδέχεται Μαξιμῖν'.

CAPUT XXV.

De Philippo & Modesto.

Vide
Niceph.
l. 4, c. 9.

Sed & Philippus, quem ex verbis Dionysii proximè citatis Gortynensis ecclesiæ episcopum fuisse cognovimus, ipse quoque luculentissimum librum adversus Marcionem composuit. Irenæus quinetiam & Modestus. Verùm hic præ cæteris egregiè errores illius ac dolos detegens, omnibus spectandos exhibuit. Scripserunt etiam alii complures, quorum libri apud plurimos ex fratribus adhuc studiosè servantur.

CAPUT XXVI.

De Melitone & de his quorum ille mentionem fecit.

Huc refer
Niceph.
c. 10, l. 4.

Idem temporibus Melito Sardinus & Apollinaris Hierapolitanus episcopi, summa laude viguerunt. Quorum uterq; orationes pro fidei nostræ defensione scriptas, supra memorato Imperatori qui tunc temporis regnabat, seorsum nuncupavit. ex libris autem utriusque illorum, hi quos infra subjecimus, ad nostram notitiam pervenerunt. Melitonis quidem de Pascha libri duo. De

C

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Περί Φιλίππου καὶ Μόδεστου.

Φίλιππος γε μὴν ὄν ἐκ τῶν Διονυσίου τῶν ἐν Γορτύνη παροικίας Ἐπίσκοποι ἐγνώμεν, πάντ γε ἀπεδαυότα ἔν πεποιστοῦ καὶ αὐτὸς καλὰ Μαρκίων' λόγον. Εἰρηματε ὡσαύτως καὶ Μόδεστος, ὅς καὶ διαφείρεται ᾠδραίνεσ τὰς ἄλλας τὴν Ἑ ἀνδρὸς ἐκδηλοῦν τῶν πᾶσι κατεφάρσασε πλάνη καὶ ἄλλοι ἢ πλείον ἂν ᾠδραίνεσσι τῶν ἀδελφῶν εἰσέτι νῦν πόνου διαφυλάττειν.

D

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κς΄.

Περί Μελίτων' καὶ ὧν αὐτὸς ἐμνησθῆσιν.

Ἐπὶ τῶν δὲ καὶ Μελίτων τῆς ἐν Σαρδηνίας Ἐπισκοπῆς, Ἀπολλινάριος τῆς ἐν Γεραπόλει διαπεπῶς ἡκμαζόν ὁ κατὰ δηλωθέντι καὶ τὰς χεῖρας Ρωμαίων βασιλεῖ λόγος ὡσπερ τῆς πίστεως ἰδίως ἐκάτηρ ἑ δόσολογίας περσεφώνησαν. τέτων εἰς μέλειαν γνώσιν ἀφίχεται τὰ ἰσοπέτα γμῶν Μελίτων', τὰ ᾠδραίνεσ τὰ Παῖχα δύο, καὶ τὰ

αὐτῶν πολιτείας καὶ Προφητῶν. καὶ ὁ αὐτὸς ἐκ-
 κλησίας. καὶ ὁ περικυριακῆς λόγος. ἐπὶ δὲ ὁ
 αὐτὸς φύσεως ἀνθρώπου, καὶ ὁ αὐτὸς πλάσεως.
 καὶ ὁ αὐτὸς ὑπακοῆς πίστεως αἰδνητηρίων.
 καὶ πρὸς τέτοις ὁ αὐτὸς Ἑσυχίας καὶ σώμα-
 τος ἢ νοός. καὶ ὁ αὐτὸς λουτροῦ, καὶ ὁ αὐτὸς
 ἀληθείας, καὶ αὐτὸς πίστεως καὶ ἡρέσεως Χρι-
 στοῦ. καὶ λόγος αὐτὸς περὶ Προφητείας, καὶ ὁ
 περὶ φιλοξενίας. καὶ ἡ κλεις. καὶ τὰ περὶ τῆς
 διαβολῆς, καὶ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου.
 καὶ ὁ αὐτὸς ἐνσωμάτω Θεοῦ. Ἐπιπᾶσι καὶ τὸ
 αὐτὸς Ἀντωνίνον βιβλίδιον. ἐν μὲν οὖν τοῖς
 περὶ τῆς Πάσχα, τὸν χρόνον καθ' ὃν συνή-
 τασεν, δεχομένη σημαίνει ἐν τέτοις, ἐπὶ
 Σερουίλις Παυλῆ ἀνδραγαθῆς τῆς Ἀσίας, ὃ
 Σάγαρις καιρῶ ἐμαρτύρησεν, ἐγγέτο ζή-
 τησις πολλὴ ἐν Λαοδικείᾳ περὶ τῆς Πάσχα, ἐμ-
 πεσότος κατὰ καιρὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
 ραις. καὶ ἐγράφη ταῦτα. τότε ἡ τῆς λόγου
 μνήμη Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν ἰδίῳ
 αὐτὸς τῆς Πάσχα λόγῳ, ὃν εἰς αἰτίας τῆς τῆς
 Μελιτωνῶν γραφῆς. Φησὶν ἑαυτὸν σωτῆ-
 ρα. ἐν ἧ τῶν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα βιβλίῳ,
 τοιαῦτά περὶ ἡμῶν ἐπ' αὐτῆς γεγονέναι
 ἴσῃ τοῦ ἡδὲ πρόποτε γρόμῳ, νῦν διώ-
 κεται τὸ τῶν Θεοσεβῶν γένος, καινοῖς ἐλα-
 νόμῳ δόγμασι κατὰ τὴν Ἀσίαν. οἱ γὰρ ἀναι-
 δῆς συκοφάνται καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐρασταί,
 τὴν ἐκ τῶν διατάξεων ἔχοντες ἀφορμῶν,
 Φανερώς ληστεύουσι, νύκτωρ καὶ μεθήμεραν
 διαρπάζοντες τὰς μηδὲν ἀδικεῖντας. καὶ μετ'
 ἕτερα Φησὶ. καὶ εἰ μὲν σοὺ κελεύσαντο
 ταῦτα πράττειν, ἔσω καλῶς γρόμῳ. δέ-
 και γὰρ βασιλεὺς, οὐκ ἀν' ἀδίκως βελεύ-
 σαιτο πρόποτε. καὶ ἡμεῖς ἡδέως φέρομεν τῆς
 τοιαύτης θανάτου τὸ γέρας. ταῦτ' ἔσοι
 μόνῳ φέρομεν δέσπον, ἵνα αὐτὸς πρῶ-
 τερῶν ἔπινγες τὰς τῆς τοιαύτης φιλονεικίας
 ἐργάτας, δικαίως κενεῖας εἰ ἀξιοῖ θανάτου
 καὶ ἡμῶν, ἢ ζωτικῆς καὶ ἡσυχίας εἴ-
 σιν. εἰ δὲ καὶ αὐτὰ σὲ μὴ εἴη ἡ βελὴ αὐτῆ
 καὶ τὸ κανὸν τῆτο διάταγμα, ὃ μὴ δὲ κα-
 τὰ βαρβάρων πρῆπει πολεμίων, πολὺ
 μάλλον δεόμεθα σε, μὴ αὐτὸς εἴη ἡμᾶς ἐν
 τοιαύτῃ δημῶδει λεηλασίᾳ. τέτοις αὐθις
 ἐπιφέρει λέγων. ἢ γὰρ καθ' ἡμᾶς φιλοβ-
 φία πρῶτερῶν μὲν ἐν βαρβάροις ἡμασεν.

A recta vivendi ratione, & de Prophetis
 liber unus. Alius item de ecclesia: alius
 de die Dominico. Est & de natura ho-
 minis liber unus. Alius de formatione.
 Alius de obedientia sensuum fidei. Prae-
 terea liber de anima & corpore & men-
 te. Liber de lavacro: liber de veritate:
 liber de conditu & generatione Chri-
 sti. Item alius de Prophetia, alius de
 hospitalitate, alius quoque qui Clavis
 inscribitur. Ad haec de Diabolo, & de
 Revelatione Joannis. De Incarnatione
 Dei liber unus. Postremus omnium est
 libellus ad Imperatorem Antoninum.
 Ceterum in libro de Pascha, tempus
 ipsum quo scribebat, in principio ope-
 ris sui designat his verbis: Servilio Pau-
 lo, inquit, Asiae Proconsule, quo tem-
 pore Sagaris martyrium perpeffus est,
 magna controversia Laodicea excita
 est de solemnitate Paschali, qua tem-
 pestive in illos dies inciderat. Quibus
 etiam diebus haec a nobis percripta
 sunt. Hujus autem libri mentionem fa-
 cit Clemens Alexandrinus in opere suo
 de pascha. Quod quidem ut conscribe-
 ret, Melitonis librum causam sibi praebuisse testatur. Jam vero in eo libro
 quem Imperatori nuncupavit, haec illo
 regnante adversus Christianos gesta esse refert. Quod enim, inquit, nunquam antea factum fuerat, persecutionem nunc patitur piorum hominum genus, novis per Asiam decretis exagitatatum. Impudentissimi namque delatores & alienarum opum cupidi, ex imperialibus edictis occasionem nacti, palam diu noctuque grassantur spolianteque homines innoxios. Et paulo post: Quod si, inquit, haec tuo jussu fiant, recte atque ordine facta sunt. Neque enim fieri potest, ut justus Princeps aliquid unquam injuste constituat: & nos libenti animo ejusmodi mortis premium ferimus. Unum illud a te petimus, ut cum hujusmodi pertinacia perditos homines per te ipse prius examinaveris, tum deinde pro tua aequitate statuas, utrum supplicio ac morte affici, an salvi & securi degere mereantur. Sin vero illud consilium atque edictum plane inauditum, quod neque adversus barbaros hostes sanciri decuerat, nunquam a te profectum est, obsecramus te multo magis, ne nos hujusmodi publico latrocinio diutius vexari permittas. Paucis deinde interjectis haec subjungit: Haec enim, inquit, Philosophiae secta quam profitemur, prius quidem viguit apud

